

337 සච්ඡේ මැච්චි

සච්ඡේ මැච්චි රජ්ඣ සුරලෝ දිලි මා සමිඳු
මේ දැන් පාසයි ඒ දෙච්චි දිනිඳු මාගේ සුච මේ ලෙ හිඳු

තුන් ලෝ අත්ලේ දරනා එම දෙච්චි නොම එයි තෙදිනා
එහි පුපෙක්මෙන් බැහැපත් ලෙසිනා දෙච්චි රැස් වල හා පෙමිනා

සු පෙක්සේ තෙත් දෙකටා පෙනෙතත් බලනා අයටා
දෙච්චි පින් බැච්චි පැදේ යසටා පෙමි සින් ඇති වූ සැමටා

සත් පැ දිස්නා මතරම් ඉඳු සැච්චි දිනනා එතරම්
රූපත් සාමිත්ගේ මම තෙතරම් වෙමිදෝ නිවසෙක් නොතරම්

මාගේ පෙමිවත් පියෙති ඔබ මා වෙන මේ ලෙසිති
එන්නා දත් මාගේ තෙත් දෙකිති වාහි කඳුළුත් නිලිති

